

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacrificio Missæ Expedite Celebrando Libri III

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1661

Super illud. (Ad hæc Sacra Congregatio &c.) Vbi præcipitur, ne
suscipiantur onera perpetua sine licentia §. 7

urn:nbn:de:hbz:466:1-41878

cutores, vel legatarii à investien-
dum, ut scilicet tamen pecuniam
fructuose investiant, quo securius
dictum onus à Successoribus pro
suo tempore, impleatur.

§. VII.

*Super illud §. primi nu. 12. Ad hac
Sacra Congregatio, &c.*

Vbi

*Præcipitur ne suscipiantur onera per-
petua sine licentia.*

I. PRÆCIPIT Sacra Congregatio
sæcularibus Sacerdotibus sub
Interdicto ingressus Ecclesiæ, &
Religiosis sub privatione, & in-
habilitate ad Officia, privatione-
que vocis activæ & passivæ, ipso
facto, incurrendis, ne suscipiant
onera perpetua Missarum, sine li-
centia in scriptis, & gratis conce-
denda ab Episcopo, seu Vicario

Si 5

Gene-

Generali, vel Generali, seu Provinciali.

2. Et quia dubitatum fuit, an hæc prohibitio dirigeretur non solum ad Rectores Ecclesiarum, sed etiam ad privatos Sacerdotes, si quando illis tale quid relinquatur. Respondit num. 44. etiam ad hoc dirigi.

Ad quosnam dirigatur prohibitio suscipiendi onera perpetua sine licentia?

3. **S**ED adhuc dubitabis Primo quosnam comprehendat dicta clausula? Ocurrit enim non raro, ut testator committat hæredibus, vel alteri cuilibet, ut eligant Sacerdotem, qui celebret Missas ad intentionem ipsius Testatoris: quo Sacerdote mortuo, eligant alium, & sic in perpetuum: Dubitabis ergo, an dicti hæredes, ut acceptent hoc onus eligendi Sacerdotem, qui
se

se obliget ad dicendas Missas, indigeant liceant Episcopi?

4. Respondeo, non indigere, Ratio est, quia in hoc casu, nec hæres, nec alter, (quantumvis Rector Ecclesiæ fortasse sit) suscipit onus Missarum, sed curam procurandi, ut alter sub annuo stipendio, veluti sub manuali elemosyna se obliget ad Missas, de qua cura præsens Decretum non loquitur.

An pœna hic lata requirant sententiam declaratoriam.

5. **D**ubitabis Secundo. Cum pœnæ relatæ a. r. incurrantur ipso facto, absque alia declaratione, an adhuc necessaria sit sententia declaratoria criminis, hoc est, sententia Judicis legitime pronuntiantis transgressorem recepisse onus perpetuum sine licentia?

6. Respondeo. Communis doctrina

§ 6

Strina

etrina est, quod aliqua pœnæ im-
 positæ ipso facto in legibus non in-
 digeant ejusmodi sententia. Tales
 sine dubio censentur ab omnibus
 pœnæ Excommunicationis, Sus-
 pensionis, Interdicti, Irregularita-
 tis ipso facto latæ: aliqua vero in-
 digeant, quales sine dubio item
 sunt pœnæ Mortis, Amissionis
 bonorum Exilii; in quibus etiam si
 dicat lex, quod transgressor ipso
 facto, & absque alia declaratione
 in illas incurrat, licet ex vi talis
 clausulæ non sit necessaria senten-
 tia declaratoria pœnæ, hoc est,
 sententia, quæ pronunciat talem
 Transgressorem incidisse in dictas
 pœnas; necessaria est nihilominus
 sententia declaratoria criminis,
 hoc est, sententia, quæ pronuntiet
 talem transgressorem incidisse in
 tale crimen, ad quod eæ pœnæ eo
 ipso consequuntur, cur autem ita
 sit

a Lege Thom. Sanchez l. 9. de matr.
 disp. 30 Laym de legib. tract. 4. c. 15.
 n. 5. aliosque ibi citatos.

fit in his, & non in illis, Respondet Sanchez loco citato, se non invenire ad æquatam rationem, sed solum, quia ita usu receptum est.

Inhabilitas autem ad beneficia, & inhabilitas ad suffragium ferendum ipso facto lata, utrum sint ex indigentibus sententia declaratoria criminis, an non est controversum; probabile tamen censet Sanchez *indigere* ut videre facile est apud ipsum.

Ex his, in casu nostro, distinguendum omnino est, vel enim dubitatio præsens procedit de Sacerdotibus sæcularibus, contra quos fulminatur pœna interdicti ingressus in Ecclesiam & tunc Dico, hanc non indigere sententia declaratoria criminis, sed statim tales transgressores se tamquam interdictos abstinere debere ab ejusmodi ingressu. Ratio est, quia Interdictum, ut modo diximus, numeratur inter pœnas, quæ tali sen-

Sf 7

tentia

a *Sanch. loc. cit. n. 1.*

tentia non indigent. Vel dubitatio procedit de Religiosis, quibus imponitur pœna inhabilitatis ad officia privationis vocis activæ, & passivæ: & tunc Dico hanc, in opinione satis probabili, indigere ac propterea ante sententiam non obligari Transgressorum Religiosum se tamquam inhabilem, & privatum gerere Ratio est, quia inhabilitas ad officia, & privatio vocis activæ, & passivæ, vel idem sunt cum inhabilitate ad Beneficia & ad suffragia ferenda, vel perinde se habent, ac illa, quæ, (ut num. 6. diximus ex probabili sententia) talem sententiam declaratoriam requirunt.

*Quis possit absolvere in
predictis?*

9. **D**Ubitabis Tertio. Quis possit absolvere has pœnas, si forte in illas aliquis incurrit?

Respon-

Respondeo ; si hæ pœnæ essent Summo Pontifici reservatæ: rursus, si incurrerentur propter delictum adulterio gravius, esset aliqua difficultas, nunc vero facilis est responsio, posse a nimirum absolvi, vel ab Ordinario, vel à Superiore Regulari respectivè ad suos subditos. Ratio est, quia cum non sint reservatæ, semper Ordinarii, & Prælati intelliguntur esse in suo jure valendi eas remittere, quando incurruntur ob crimina minus graviora, quam sit adulterium, ex declaratione Alexandri 3. At si Clerici §. De adulterio: at certè adulterio minus grave est hoc, de quo agimus.

An licentia hæc valida sit sine scriptura.

10. **D**ubitabis Tertio. De validitate licentiæ, quæ hic requiritur, si forte habeatur, tantum, ore tenus.

Respondeo adhuc tunc fore validam.

a *Lezzanat. l. c. 10. n. 34. & 39.*

lidam, Ratio est, quia illud, quod habetur in Decreto (*cum licentia in scriptis concedenda*) notat modum, non conditionem, & quidem adjectum actui perfecto quoniam ergo tunc non vitatur actus, ut alibi vidimus, *a* nec vitabitur hæc licentia, si scriptura deficiat. Quod autem scriptura, hic, ut modus, non ut conditio, requiratur, si aliunde non pateret, inde probatur: quia forma expressa in mandato, quando non pertinet ad essentiam actus, non habet *b* rationem conditionis, sed modi actum non vitantis: At scriptura non pertinet ad substantiam licentiæ, ut ex se patet; ergo, &c.

An sit valida si non sit gratis concessa?

II. **D**ubitabis Quarto. Quid si licentia concedatur *pre-*
tio

a Sup. l. i. c. 4. §. 4. n. 40.

b Sanch. l. 3. de matr. disp. 33. n. 2.

tio mediante? Respondeo licentiam esse validam, quamvis illicitè datam. Ratio est eadem, quia illud, quod est in Decreto (*Cum licentia gratis concedenda*) significat modum, non conditionem, ut modo de voce (*in scriptis*) dictum est.

12. Certè (ut id, hac occasione, obiter, dicam) quando concessionibus Indulgentiarum ponit Pontifex esse gratias publicandas ab Ordinariis: si talis clausula ponatur solum enuntiativè & solum notans id, quod jure debetur, nimirum has gratias esse sine pretio concedendas, valida erit Indulgentia, etiam si aliquid ab Ordinario recipiatur. At si ponatur clausula invalidans in hunc fere modum: *ne aliquid recipiatur, alioqui indulgentia sit nulla*; nulla erit, si quid recipiatur. Ratio utriusque dicti est, a quia ibi notatur modus tantummodo; hic clausula illa clare invalidans habet vim conditionis, unde,

a Sanch. ib. n. 3.

de, nisi fiat juxta dictam clausulam, invalida erit concessio. Redeo ad nostra.

*An valide suscipiat onus perpetuum
Missandi, qui sine licentia
suscipit?*

13. **D**ubitabis Quinto. An si quis, esto delinquat, de quo mox §. 8. n. 18.) valide tamen onus perpetuum contrahat, si sine licentia illud admittit.

Respondeo. Clausula Decreti hæc est. *Neque in posterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum sine licentia.* Si ergo hæc clausula est irritans, invalide contrahet, si solum est prohibens, sane contrahet valide. Id ergo quærendum nobis est.

14. Suarez, quem Theologi a fere omnes sequuntur, docet, ex eo solum quod lex prohibeat actum, non censi actum nullum in conscientia,

a *Suar. Sanch. Mol. Salas aliique apud Castr. t. 1, tr. 3. de leg. disp. 2. p. 8.*

scientia, si fiat contra talem legem: sed si Legislator velit nullitatem talis actus, debet in lege verbis id explicantibus disponere.

Contra, Jurisperiti a fere omnes, cōmuniter, docent, statim atque lex prohibet actum, censi illi nullū reddere, v. gr. si ferretur. lex in hunc modum. *Ne quis quidpiam hoc anno mutuum det.* Theologi affirmant, quod nisi in tali lege addatur clausula irritans in hunc, vel similem modum (*quod si dederit, nullus sit talis mutui contractus*) erit validus talis mutui contractus, esto annullari per sententiam possit à Judice.

At Jurisperiti asserunt sive addatur, siue non clausula irritans, semper fore irritum & invalidum ejusmodi contractum.

Ratio Jurisperitorum est, quia nihil prorsus, contra voluntatem Superioris, potest volūtas inferioris.

a Baldus, Tiraquel. aliique apud
Castr. lo. c. 1.

ris. Ratio Theologorum est, quia prohibere, & irritare sunt omnino distincta, prius enim edicit, ne fiat, posterius vero, ne valeat actus. Et sic non valet consequentia, lex prohibuit, ergo lex irritavit. Sane Ecclesia olim prohibuit matrimonia clandestina, non tamen erant irrita, ut ex Tridentino *a* constat.

Hæc sententia sine dubio est recipienda, & ad rationem Jurisperitorum respondendum, facientem contra legem solum prohibentem, non contrarie voluntati Superioris quoad valorem actus sed solum quoad actus prohibitionem, unde inhonestè, seu illicitè faciet, non vero invalidè. Nec obstat lex *non dubium* C. de legibus, quia illam satis bene interpretantur Castropalaus, *b* aliique.

16. His ergo positis, jam ad resolutionem casus nostri facilis patet via. Cum enim Decreti nostri clausula

a Trident. sess. 14. c. 1. de refor. matr.

b Castrop loc cit.

CAP. I. §. VII.

sola sit solum prohibens, esto delinquat, qui sine licentiâ dictū onus suscipit, validè tamen suscipit, poterit ne nihilominus talis susceptio à Superiore annullari, quia hic suspensionis actus non est incapax irritationis, ut ex prædictis Doctoribus latius colligi potest.

An peccetur mortaliter ab eo, qui sine licentia tale onus admittit?

17 **D**ubitabis Sexto. An mortaliter peccet is, qui Missandi perpetuum onus suscipit sine licentia? Dico id exposcere altiorē tractationem. Cum enim hæc Decreta sint leges Ecclesiasticæ, imponantque in hac clausula pœnas dictas n. i. videndum est, An quando ejusmodi leges prædictas pœnas imponunt, obligent, non solum ad ipsas pœnas, sed etiam ad culpam, id quod in §. sequenti commodius præstabimus.

Occa-